

componerede
og
af

HR. PROFESSOR

Niels W. Gade.
tilegnede af

Agathe Backer Grøndahl.

Op. 4.

Forlæggerens Ejendom for alle Lande.
København & Leipzig

Wilhelm Hansen, Musik-Forlag

Kristiania & Bergen
Norsk Musik-Forlag

Göteborg - Stockholm - Malmö
A. B. Nordiska Musikförlaget

LIED.

Allegretto. (M. M. $\text{♩} = 100.$)

Agathe Backer Grøndahl, Op. 4.

GESANG.

mf Die Lie - be sass als Nach - tigall Im Ro - sen - busch und
Gud A - mor sad som Nat - tergal I Ro - sen - busk og

PIANO.

sang, Es flog der wun - der - siis - se Schall Den grü - nen Wald ent -
sang, Hört löd i Sko - ven grün og sval Hans sö - de Stem - mes

- lang. Und wie er klang, da stieg im Kreis Aus tausend Kel - chen
Klang. Hver Blomst sit Bæ - ger luk - ked op Og aan - ded ud sin

Duft, Und al - le Wip - fel rauschten leis', Und lei - se ging
Duft, Det bæ - ved svagt i Træ - ets Top, Let gik den mil - de

p *rit.*

mp poco animato.

Luft. Die Bä - che schwiegen, die noch kaum Ge - plätschert von den
Luft. Brat standsed Flo - dens kla - re Ström, Der ny - lig bru - ste

poco animato.

Höh'n, Die Reh'lein standen, wie im Traum, Und lauschten dem Ge -
vild, Og Dy - ret stod, som i en Dröm, Og lyt - tet heu - rykt

rit. e dim.

p sempre

- tön, Die Bä - che schwiegen, die noch kaum Ge - - plätschert von den
til, Brat stand - sed Flo - dens kla - re Ström, Der ny - lig bru - ste

pp sempre una corda

Höh'n, Die Reh - lein stan - den, wie im Traum, Und
vild, Og Dy - ret stod, som i en Dröm, Og

pp

lausch - ten, Und lausch - ten dem Ge - tön, Und lauschten dem Ge -
lyt - ted, Og lyt - ted hen - rykt til, Og lyt - ted hen - rykt

rit.

- tön.
til.

a tempo *pp* *pp* *accel.*

Ped. * *Ped.* *

f tempo I.

Und hell und im - mer hel - ler floss Der
Og sted - se me - re klar og rød Blev

rit. *cresc.* *f tempo I.*

Son - ne Glanz her - ein, Um Blu - men, Wald und Schlucht er - - goss Sich
So - lens Pur - pur - glands, Om Skov og Kløft og Blom - ster flød En

più lento.

gol - dig - ro - ther Schein. Ich a - her zog den Weg entlang, Und
 gyl - den Straa - le - krauds. Jeg hör - te hi - ne To - ners Klang Og

più lento.

più lento.

f

hör - te auch den Schall. Ach! was seit je - ner Stund' ich sang, War
 al - drig glemt dem har, Ak! thi hvad si - den selv jeg sang, Af

ritard. pp

nur, war nur, war nur sein Wie - der -
 dem, af dem, af dem et E - cho

pp ritard. una corda.

- hall. (Emanuel Geibel.)
var.

pp a tempo.

ES FIEL EIN REIF IN DER FRÜHLINGSNACHT.

Andante. (M. M. ♩ = 100.)

GESANG.

mp

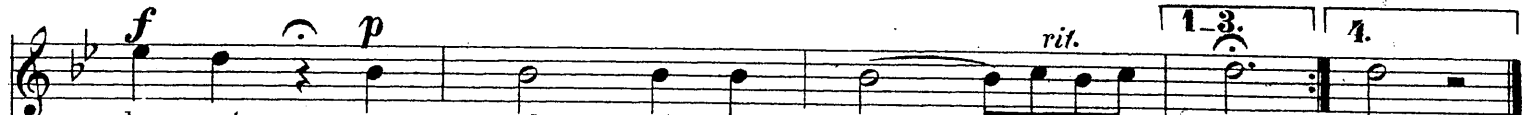

1. Es fiel ein Reif in der Früh - lingsnacht, Wohl
 2. Ein Jüng - ling hat - te ein Mäd - lein lieb, Sie
 3. Sie sind ge - wan - dert hin und her, Sie
 4. Auf ih - rem Gra - be Blau - blüm - lein blühn, Um -
 1. I For - aars - nat - ten faldt Rim paa Jord, Den
 2. En Yng - ling hav - de en Pi - ge kjær, Hun
 3. Fra Sted til Sted vi - den om de gik, Men
 4. Paa de - res Grav - høi Smaa - blom - ster gro, Tat

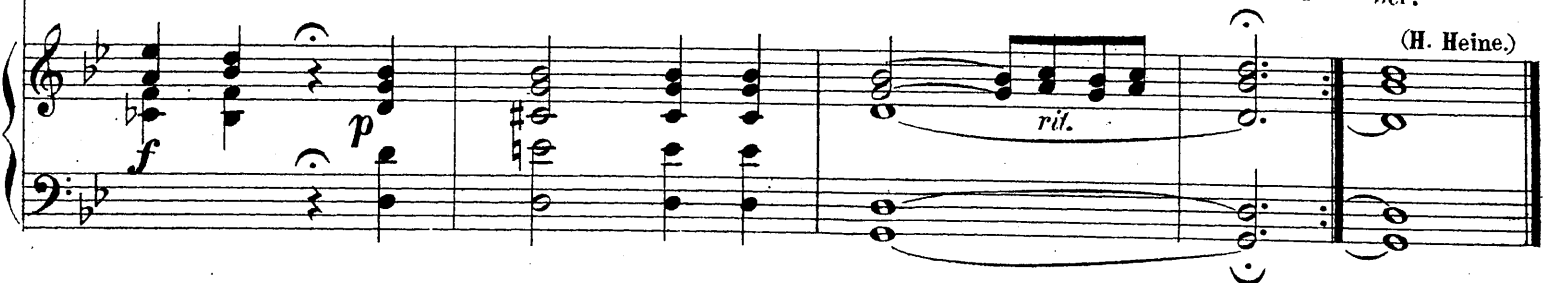
PIANO.

ii - ber die schö - ne blau Blü - me - lein, Sie sind ver - wel - ket, ver -
 flo - ben heimlich vom Hau - se fort, Es wusst' we - der Va - ter, noch
 ha - ben ge - habt we - der Glück noch Stern, Sie sind ver - dor - ben, ge -
 - schlin - gen sich tren, wie sie im Grab, Der Reif sie nicht wel - ket, nicht
 dræb - te det fag - re Blom - ster - flor, Nu er de vis - ne og
 flyg - ted med ham paa hans Be - gjær, Det vid - ste ei Fa - der, ei
 hver - ken Ro el - ler Lyk - ke fik, De dö - de i stür - ste E -
 slyn - ge - de, som i Grav de To, Dem Ri - men ei vis - ner og

- dor - ret, ver - wel - ket, ver - dor - ret.
 Mut - ter, nicht Va - ter nicht Mut - ter.
 - stor - ben, ver - dor - ben, ge - stor - ben.
 dor - ret, nicht wel - ket, nicht dor - ret.
 dö - de, ja vis - ne og dö - de.
 Mo - der, ei Fa - der, ei Mo - der.
 len - de, i stür - ste E - len - de.
 dræ - ber, ei vis - ner og dræ - ber.

(H. Heine.)

SIE LIEBTE SICH BEIDE.

Moderato. (M. M. ♩ = 132.)

mp sempre

GESANG.

Sie lieb-ten sich Beide, doch
De el-sked hin-an-deu, dog

PIANO.

una corda.
Red. * *Red.* * *Red.*

Kei - - ner Wollt' es dem Andern ge - stehn,
In - - gen Sin Kjaer - lig - hed vil - de til - staa, Sie sahen sich an so
De saa paa hin - an - den

feind - - lich Und wollten vor Liebe ver - gehn.
fjendt - - ligt, Skjönt fast de af El - skov for - gaa. Sie trennten sich endlich und
De skil - tes til - sidst og i

sah - en sich Nur noch zu - wei - len im Traum,
Dröm - me kun Hin - an - den skat - ed i - gjen, Sie waren schon längst ge -
De Beg - ge for - længst var

- stor - - ben, Und wussten es sel - ber kaum.
dö - - de Og vid - ste det nep - pe end. (H. Heine.)

NACHTS IN DER KAJÜTE.

Andante. (M. M. ♩ = 80.)

GESANG.

Das Meer hat sei-ne Per-len, Der Him-mel hat sei-ne
I Ha-vet fin-des Per-ler, Paa Him-len funklen-de

Ster-ne, A-ber mein Herz, a-ber mein Herz, mein Herz hat sei-ne
Stjer-ner; Men i mit Bryst, men i mit Bryst bor EI-skov, bor

Lie-be. Gross ist das Meer und der Him-mel, Doch
EI-skov. Stor er vel Hav og Him-mel, Mit

grös-ser ist mein Herz, Und schö-ner als Per-len und
Hjer-te stør-re dog, Og stør-re end Per-ler og

rit. *f*

Ster - ne Leuch - tet und strahlt mei - ne Lie - be.
 Stjer - ner ly - ser og straa - ler min El - skov.

mf

Du klei - nes, jun - ges Mä - chen, Komm an mein gros - ses
 Du un - ge, fa - gre Pi - ge, Kom, skjenk mit Hjer - te

esce. *ff*

Herz! Mein Herz und das Meer und der Him - mel Ver - gehn aus lau - ter
 Ro! Mit Hjer - te og Hav og Him - mel for - gaa af i - del

dim. e rit.

Lie - be, Ver - gehn aus lau - ter Lie - be. (H. Heine.)
 El - skov, For - gaa af i - del El - skov.

DER WUNDE RITTER.

Moderato. (M. M. ♩ - 80.)

GESANG. *mf*

Ich weiss ei - ne
Et gam - melt

PIANO. *p il basso pesante.*

al - te Kun - de, Die hal - let dumpf und
Sagn os mö - der, Og trist, som sor - ten

trüb': Ein Rit - ter liegt lie - bes - wun - de, doch treu - los, doch
Nat: En Rid - der af El - skov blø - der, be - dra - get, be -

treu - - los ist sein Lieb.
 dra - get af sin Skat.

mf
 Als treu - - los muss er ver -
 Som tro - lös maa han for -

dim. *p*

cresc - - - *en* - - - *do:*
 - ach - - - ten, Die eigne Herzlieb - ste sein, Als
 ag - - - te Den Kvinde, han vandt saa kjær, Som

cresc - - - *en* =

schimpf - lich muss er be - trachten Die eig - - ne Lie - - bes - -
 Stjænd - sel maa han be - trag - te Den Sorg, han for hen - - de

do.

più animato. cresc.

-pein. Er möcht in die Schranken rei - ten Und
 bær. Hau ðn - sker i Skranken at ri - de, At

più animato. p cresc.

ru - fen die Rit - ter zum Streit: „Der mag
 æ - ske Rid - der - ne ud: „Hver den

f

molto f sempre

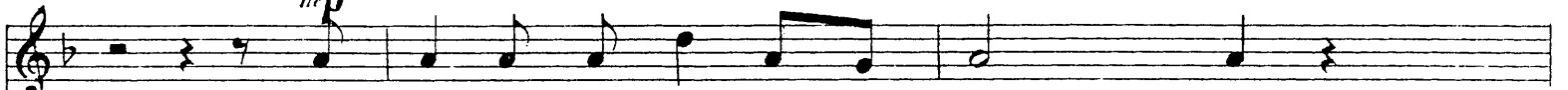
sich zum Kampf be - rei - ten, Wer mein Lieb ei - nes
 maa en Tve - kamp stri - de, Som plet - fri ei

Ma - kels zeiht!"
 ser min Brud!"

f p

tempo l. poco più lento.

mp

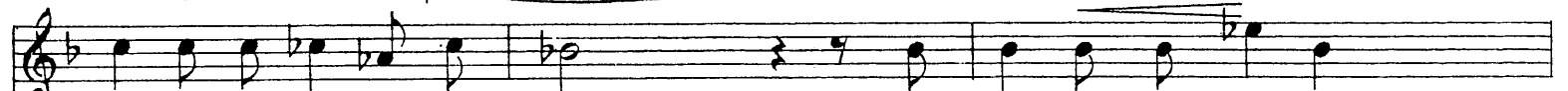
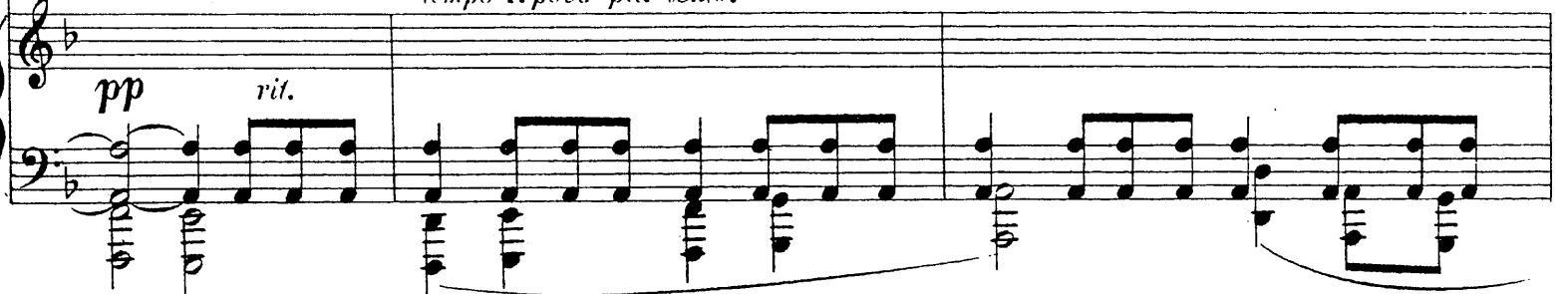

Da wir - den wohl Al - le schwei - - gen,
Hau Tauts - hed vel kan af - - nö - - de,

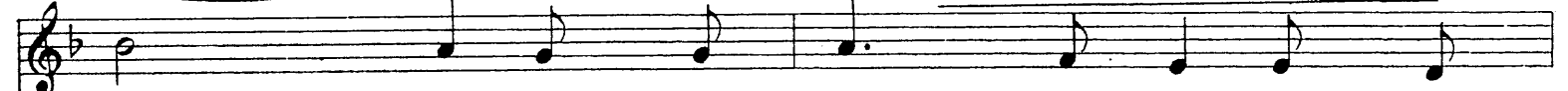
tempo l. poco più lento.

pp

rit.

Nur nicht sein ei - ge - ner Schmerz; Da müsst er die Lan - ze
Men ei sin Kum - mers Röst; Da maa han först Land - sen

nei - - - gen, Wie - der's eig - - ne kla - gen - des
stö - - de I sit e - - get kla - gen - de

Herz. (H. Heine)

Bryst.

WANDRERS NACHTLIED.

Andante sostenuto. (M. M. ♩ = 60.)

GESANG.

mp

Der, du von dem
Du, som Him - len

PIANO.

*con espressione.**m.g.**pp sempre.**rit.**sempre legato.**Red.
una corda.*

Him - mel bist, Al - les Leid und Schmer - zen stil - - lest,
sen - der ned, Som hver Sorg, hvert Savn for - dri - ver,

Den, der dop - pelt e - lend ist, Dop - pelt mit Er -
Som En - hver, der dob - belt led, Dob - belt kvæ - ger

*crese.**crese.*

- quick - ung fül - lest, Ach! ich bin des Trei - bens
og op - H - ver, Ak! mitg træet - ter Li - vets

mü - det: Was soll, Was soll all der
Mö - de, Hvor - til, Hvor - til al detts

cresc.

Schmerz und Lust? Süsser Friede, Komm, ach komm in
Sorg og Lyst? Sövn, du sö - de, Kom, gyd Fre - - den

cresc.

p

mei - - ner Brust! (Goethe.)
i mit Bryst!

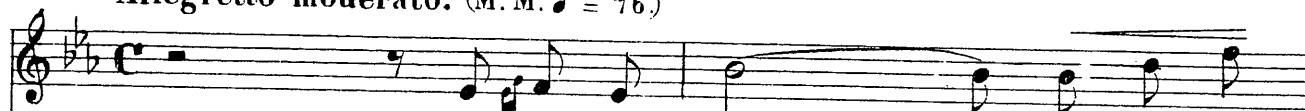
m.g. *m.g.*

ped. * *ped.*

NÄHE DES GELIEBTEN.

Allegretto moderato. (M. M. ♩ = 76.)

GESANG.

Ich den - ke dein, wenn mir der
Jeg min - des dig, naar So - len

PIANO.

Son - ne Schimmer, Vom Mee - re strahlt; Ich den - ke
Ha - vet maa - ler Med gyld - ne Fjed, Jeg min - des

dein, wenn sich des Mon - des Flimmer In Quel - - len malt. Ich se - he
dig, naar sølv - klar Maa - nen straa - ler Til Kil - - den ned. Jeg skit - er

dich, wenn auf dem fer-nen We - ge, Der Staub sich
dig, naar Vel - eus Stövsky svæ - ver Mig let for -

hebt, In tie - fer Nacht, wenn auf dem schma - - len Ste - ge,
bi; I Nat - tens Mndm, naar Van - drings - mau - - den hæ - ver

Der Wanderer hebt. Ich se - he dich. Ich höre
Paa en - som Sti. Jeg skit - er dig. Jeg hører

dich, wenn dort mit dumpfem Rauschen, Die Wel - le
dig, naar Stor - men ka - ster Vo - ven Med Larm mod

mp

steigt; Im stil-len Hai-ne geh' ich oft zu lauschen, Wenn
 Kyst: Og længsels - - fuldt tidd lyt - ter jeg i Sko - ven, Naar

dim.

Al - les schweigt. Ich bin bei dir! du seist auch noch so ferne, Du bist mir
 Alt er tyst! Jeg er hos dig! hvor langt du eud dig fjerner, Er du mig

p

cresc.

nah! Die Sonne sinkt, bald leuchten mir die Sterne; O wärst du da, o
 nær! Nu Sol gaar ned, snart tin - dre Nat - tens Stjerner; O var du der, o

cresc.

poco rit.

wärst, o wärst du da! (Göethe)
 var, o var du der!

poco rit. *a tempo.* *morendo.* *pp rit.*

ad lib.

Callio